

patrem habemus Abraam: quasi supbire de
 genē abrae. Potēs ē em̄ deus de lapidib⁹
 istis suscitare filios abrae. Nō em̄ remā-
 sur⁹ est Abraam sine filijs si vos damnarēt
 de⁹: pōt em̄ r dānare q̄s odit: r illi reddere
 qd̄ p̄misit. Et vñ illi redditur⁹ ē filios: si dā-
 naret hebreos de carne ei⁹ p̄genitos: Be
 lapidib⁹ istis: ondebāt illis lapides i here-
 mo. Qui erāt lapides nisi gentes: que lapi-
 des adorabāt: Lapidēs q̄re: Adorādo la-
 pides: dicti erāt lapides: qz psalm⁹ p̄dixit
 rat: silēs illis sūt q̄ faciūt ea: r oēs q̄ p̄fidit
 in eis. Tñ de ip̄is lapidib⁹ reddidit filios
 abrae. Nō oīes q̄ lapides adorabam⁹
 cōuersi ad dñm filij abrae facti sum⁹: non
 ducēdo ab illo carnē s̄ imitādo fidē. Prin-
 cipes ḡ p̄p̄oz cōuenerunt cū deo abraā.
 Principes p̄p̄oz: gentiū p̄ncipes: nō vñ
 p̄p̄i p̄ncipes: sed p̄ncipes p̄p̄oz omniū cō-
 uenerūt cū deo abraā. Ex ip̄is p̄ncipibus
 erat r iste Lēturio: de quo mō euāgelii cū
 legeret audistis. Erat em̄ Lēturio habens
 honorē r potestātē int̄ hoīes: p̄nceps erat
 de p̄ncipib⁹ p̄p̄oz. Venienti ad se christo
 obuiā misit amicos suos: ut dō trāsituro
 christo misit amicos et rogauit: vt curaret
 puerū eius qui piculose infirmabāt: r cum
 vellet ip̄e dñs venire: s̄ ei mādauit: Nō sū
 dignus vt sub tectū meū intres: sed tm̄ dic
 verbo r sanabitur puer meus. Nam r ego
 hō sum sub potestate p̄stitut⁹: habēs s̄ me
 milites. Videte quēadmodū tenuit ordi-
 nē. Prius cōmemorauit qd̄ sub alio esset:
 r postea qd̄ alij sub illo eēt. Sub potesta-
 te sum: r i potestate sum. Et sub aliquo sū:
 r sup aliq̄s sum. Et dico huic vade: et va-
 dit: r alio venit: r venit: r seruo meo fac hoc
 r facit. Tanq̄m diceret: Si ego sub potesta-
 te p̄stitut⁹ iubeo illis q̄ sub me sunt: tu q̄ s̄
 nulli p̄tate posit⁹ es: nō potes iubere cre-
 ature tue: qñ oīa p̄ te facta sunt: r sine te fa-
 ctum est nihil. Sic ḡ verbo inq̄r: r sanabit
 puer me⁹. Nā vt i domū meā intres nō sū
 dign⁹. Trepidauit christū mittere intra pa-
 rietes suos: r iā int⁹ erat i corde eius: Jam
 erat aīa eius sedes illius: iā ibi sedebat ille
 q̄ hūiles req̄rebat. Cōuersus deniq̄ christ⁹
 mirat⁹ ē: r ait sequētib⁹ se: Amen dico vo-
 bis: nō iuem tantā fidē in israel. Et sic ali⁹
 euāgelista eādē rē narrat: sequit dñs r dic:
 Ideo dico vobis: qz multi ab oriēte r occi-
 dente veniēt r recūbent cū abraā r isaac
 r iacob in regno celozū. Iste em̄ Lēturio
 nō erat de p̄p̄o isrl. Nā in p̄p̄o isrl supbi

repellabāt a se deū: in p̄ncipib⁹ gentiū inue-
 tus est hūilis qui ad se inuitaret deū. Ad-
 mirās Iesus fidē ip̄ius: reprobat p̄fidiam
 iudeozum. Sani em̄ sibi videbant: r cum
 piculosius egrotarent: quādo medicū nō
 cognoscētes occidebant. Cum ergo repro-
 baret r repudiaret illoz supbiaz: quid ait:
 Ideo vobis dico: quia multi ab oriente et
 occidēte veniēt: nō p̄tinentes ad cognatio-
 nē israel. Veniēt mlti quib⁹ dixit: Oēs gē-
 tes plaudite manib⁹: et recūbēt cū abraā
 in regno celozū. Nō illos genuit carne sua
 abraā: r venientes recūbent cū illo in re-
 gno celozum: r filij ip̄ius erūt. Quare filij
 ip̄ius: Non nati de carne: sed sequēdo fidē
 ip̄ius. Filij autē regni: id iudei ubi i tene-
 bras exteriores: illic erit ploratio et stridor
 dentū. Damnabunt in tenebras extero-
 res qui nati sunt de carne abrae. Et recū-
 bent cum eo in regno celoz: qui imitati sūt
 fidē abrae. Merito ḡ r hic principes po-
 puloz cōuenerūt cū deo abraā. Et qd̄ illi
 p̄tinebant ad deum abraam. Quoniā
 dij fortes terre valde eleuati sunt. Alia lra.
† veb̄ em̄eter.
 Qui erant dij: Populus ille dei: vitis illa
 dei: de qua dicit: Iudicate inter me r inter
 vineā meā: ibunt in tenebras exteriores:
 nō recūbent cū abraā r isaac r iacob:
 nō cōueniunt cum deo abraam. Quare:
 Quoniā dij fortes terre. Illi qui erant dij
 fortes terre: p̄sumentes de terra. De q̄ ter-
 ra: De seip̄is: qz omnis homo terra. Ho-
 mini em̄ dictū est: Terra es r in terrā ibis.
 Debet autē homo de deo p̄sumere: et inde
 sperare auxilium: non de se. Non em̄ terra
 pluit sibi aut lucet sibi. Quomō autē terra
 de celo expectat pluuiā aut lucē: sic homo
 de deo debet expectare misericordiā r ve-
 ritates. Illi ergo fortes terre valde eleuati
 sunt: id est valde supbierunt: non sibi me-
 dicum necessariū putauerūt: r ideo in sua
 egritudine remanserūt: r ip̄a egritudine ad
 mortē p̄ducti sunt. Precisi sunt rami natu-
 rales: vt humilis infereretur oleaster. Quā
 dij fortes terre valde eleuati sunt. Tene-
 mus ergo fratres humilitatē: caritatē: pie-
 tatem: quia reuocati sumus illis reproba-
 tis: vel illoz exemplo supbire timeam⁹:
 admoniti.

Explicit Tractatus de ps. XLVI.

Incipit Tractatus de ps. XLVII.

Titulus psalmi est: Laus canti-
 ci filijs chore secunda sabbā-
 ti. De hoc qd̄ dominus donare

dignabit: excipite tanq̄ filij firmamēti. Se-
cūda enim sabbati: id est post diem primū
quem dominicū dicim⁹: que etiā secūda fe-
ria dicitur: factum est firmamētū celi: imo
firmamentū celum. Celū eñ vocauit deus
firmamentū. Primo autē die lucē fecerat:
z a tenebris diuiserat: z vocauerat lucē diē
z tenebras noctē. Sicut autē iudicat psal-
mi hui⁹ cōtextio: aliquid etiā p̄locutus est
deus in illo ope suo: qđ cōpleret in nobis
cum gaudio: z fm hui⁹ creature cōditionē
secula cucurrerūt. Nō frustra eñ domi-
n⁹ ait de Moyse: de me eñ ille scripsit: nisi qz
oīa que scripta sunt etiā cum deus cōderet
creaturā: possunt interpretari ad significati-
onē futuroz: vt intelligas deū fecisse lucē:
cuz christus a mortuis resurrexisset. Tunc
eñ reuera illa lux diuisa est a tenebris: qñ
imortalitas a mortalitate discreta ē. Quid
ergo sequit: nisi vt capiti etiā corpus fieret
qđ est ecclia: Beniqz eñ etiā p̄s. de prima
sabbati: in q̄ aptissime resurrectio dñi de-
clarat. Ibi eñ dicit: Tollite portas p̄ci-
pes vias: z eleuamini porte eternales: et i-
troibit rex glorie. Quid euidētius q̄ chri-
stū esse regem glorie: Be quo dictū est: Si
cognouissent: nunq̄ dominū glorie cruci-
fixissent. Secūda ergo sabbati nō debem⁹
intelligere: nisi ecclēsiā christi: sed ecclēsiā
christi in sanctis: ecclēsiā christi in his qui
scripti sunt i celo: ecclēsiā christi in his qui
mūdi hui⁹ temptationib⁹ non cedunt. Ipi
eñ digni sunt nomie firmamēti. Ergo ec-
clesia christi in his qui firmi sunt: de quib⁹
dicit apostol⁹: Debem⁹ autē nos firmi: in-
firmiuitates infirmoz sustinere: appellata est
firmamentuz. Be hac cantat in hoc psal-
mo. Audiam⁹: agnoscam⁹: sociemur: glo-
riemur: reguemus. Nāqz eam etiā firma-
mentū apostolicis litteris appellataz: audi
z agnosce. Que ē inqt ecclēsia dei viui: co-
lumna: z firmamentū veritatis. Be hoc fir-
mamento cantat filijs chore: quos nostis
esse filios sponsi crucifixi in caluarie loco.
Chore nāqz caluiciū interpretatur. Sequit
in hoc psalmo: qui inscribitur secūda sab-
bati.

Expositio psalmi.

Alia lra.
7 nimis

Magnus domin⁹ z laudabi-
lis valde: Ecce magnus domi-
nus z laudabilis valde. Sz nun-
quid infideles laudant dominū? Nūquid
etiam qui credunt et male viuunt laudant
dominū? Per quos fit vt nomen dei blas-

phemet i gētib⁹: nūqd laudat dñm: An vō
si etiā laudēt: acceptat laus eoz: cum scri-
ptum sit: Nō est speciosa laus in ore pecca-
toris: Dixisti ergo: Magn⁹ domin⁹ z lau-
dabilis valde: si dic vbi. In ciuitate dei
nostri: in mōte sancto eius. Be hoc
alibi dicit: Quis ascendet in montē domi-
ni: Innocens manib⁹ z mūdus corde. In
his magnus domin⁹ z laudabilis valde: s̄
est i ciuitate dei nostri in monte sancto ei⁹.
Hec est ciuitas in mōte posita: que absco-
di nō potest. Hec est lucerna que sub mo-
dio non occultat omnibus nota: omnibus
diffamata. Non aut vniuersi ciues ei⁹ sūt:
sed illi in quib⁹ magnus domin⁹ z lauda-
bilis valde. Que est ergo ista ciuitas vide-
amus: ne forte quia dictū est: In ciuitate
dei nostri in monte sancto eius: debeamus
querere istū montē: vbi etiā exaudiri possi-
mus. Non eñ frustra dicit in alio psalmo:
Vocē mea ad dominū clamau: z exaudi-
uit me de monte sancto suo. Adiuuit ergo
te mons iste vt exaudireris. Nam si in euz
non ascēderes: infra iacens: clamare pos-
ses: s̄ exaudiri nō posses. Quis ē ergo iste
mons fratres: Magna cura inquirendus:
magna sollicitudine inuestigand⁹: labore
etiā occupandus z ascēdend⁹. Sed si i ali-
qua parte terrarū est: quid faciem⁹? Pere-
grinabimur de terra nostra: vt ad illū mō-
tem puenire possim⁹? Immo vō tūc pegri-
nabimur: si in illo non sum⁹. Ipsa est enim
ciuitas nostra: si membra regis sumus: qui
caput est ciuitatis ipsius. Ubi est ergo iste
mons: Si regionem aliquā tenuit: laborā-
dum est: vt dixi: vt ad eum pueniatur. Sz
quid satagis: Utinā nō sis piger ascēdere
in montē: quō mons non fuit tardus veni-
re ad dormientē. Fuit eñ quidā lapis an-
gularis cōtemptibilis: in quē iudei offen-
derunt: precisus est de quodā monte sine
manibus: hoc est de regno iudeozū veni-
ens sine manibus: quia humanū opus nō
accessit ad Mariā de qua natus est chri-
stus. Sed si lapis iste vbi in eum offende-
runt iudei ibi remaneret: tu quo ascēderes
nō haberes. Quid autē factum est: Quid
dicit p̄phetia Danielis: Quid nisi qz cre-
uit lapis iste: et factus est mons magnus:
Magnus: Ita vt impleret vniuersam
faciem terre. Ergo crescendo mons iste: et
implēdo vniuersam faciem terre: venit ad
nos. Quid ergo montem quasi absentem
querim⁹: z non in p̄sentem iam ascēdimus

Alia lra.
fundat.
mons.

vt sit in nobis magnus dominus et laudabilis valde: **B**enignus ne istum montem non agnosceres: et in hoc psalmo: et in aliqua parte terrarum querendum existimares: vide quid sequitur: **L**uz dixisset in ciuitate dei nostri in monte sancto eius: quid addidit. **D**ilatans exultatione vniuersae terre: montes syon. **S**yon vniuersus mons est. **Q**uid ergo montes: **A**n quia ad syon pertinerunt: etiam qui de diuerso venerunt: vt sibi occurreret in lapidem angularē: et fierent illi duo parietes tanquam duo montes: vnus ex circūcisione: alter ex prophanis: vnus ex iudeis: alter ex gentibus: non iam aduersi et diuersi: quia ex diuerso iam in angulo nec diuersi: **I**psa est enim inquit: pax nostra: qui fecit vtraque vnum. **I**lle ipse angularis lapis quem reprobauerunt edificantes: hoc factus est in caput anguli. **D**uos iuxit in se. **D**uos et montes: vna domus et due domus: **B**ue propter ex diuerso venientes: vna propter lapidē angularem in quo sibi ambe copulantur. **A**udi et hoc: **M**ontes syon. **L**atera aquilonis ciuitas regis magni. **I**ntēderas. n. tu syon tanquam vnum locum: vbi condita est hierusalē: et in ea tibi non occurrebat: nisi populus ex circūcisione: qui quidem ex reliquijs a christo collectus est: ex magna autem parte tanquam palea ventilatus. **E**tenim scriptum est: reliquie salue fient. **S**ed attende et gentes: vide et oleastrum inferi in pinguedine oliuae. **E**cce gentes: latera aquilonis adiuncta sunt: latera aquilonis ciuitatis regis magni. **C**ontrarius solet esse aquilo syon. **S**yon quippe in meridie: aquilo contra meridiem. **Q**uis est iste aquilo nisi qui dixit: **N**on habeo sedem meam ad aquilonem: et ero similis altissimo: **T**enuerat regnum diabolus impiorum: et possederat gentes seruientes simulachris: adorantes demonia: et totum quicquid generi humani erat vbiq; per mundum: inherendo illi aquilo factus erat. **S**ed quoniam ille qui alligat fortem: et aufert eius vasa et facit vasa sua: liberati homines ab infidelitate et superstitione demoniorum credentes in christum collinati sunt illi ciuitati: occurrerunt in angulo illi parieti de circūcisione venienti: et facta est ciuitas regis magni quae fuerat latera aquilonis. **I**tem et in alia scriptura dicitur: **A**b aquilone nubes coloris aurei: in his est magna gloria et honor omnipotentis. **M**agna enim gloria medici est: quando ex desperatione conalescit egrotus. **A**b aquilone nubes: et non nigrae nubes: non caliginose: non terre: sed coloris aurei. **U**nde: nisi

gratia illuminata per christum: **E**cce latera aquilonis: et ciuitas regis magni. **L**atera vtrique: quia inhererant diabolo. **Q**uicunque enim alicui coherent: latera ipsius dicuntur. **N**am et de aliquibus hominibus solemus ita loqui: **B**onus homo est: sed mala latera habet: id est ipse quidem probitatem prestat: sed maligni sunt qui ei coniuncti sunt. **L**atera ergo aquilonis qui diabolo cohererant: inde venit et iste filius de quo modo audiebamus: quia mortuus erat et reuixit: perierat et inuentus est. **P**roficiscendo enim in regionem longinquam etiam ad aquilonem peruenit: et ibi sicut audistis: vni ex principibus regionis illius adhaeserat. **F**actus est ergo latera aquilonis adherendo principi religionis illius: hoc quia ciuitas regis magni: et ex latere aquilonis colligitur: reuersus ad se dixit: **S**urgam ibo ad patrem meum: et occurrit ei pater qui dicit de illo: mortuus erat et reuixit: perierat et inuentus est. **T**itulus ille saginatus: lapis angularis fuit. **B**enignus et maior filius qui epulari nolebat: exhortatus a patre ingressus est: et duo iam parietes: tanquam illi duo filij ad vitulum peruenientes: ciuitatem regis magni fecerunt. **S**equatur ergo iste psalmus et dicat. **D**eus in domibus eius cognoscetur: **I**am in domibus propter montes: propter duos parietes: propter duos filios. **D**eus in domibus eius cognoscetur: sed gratiam commendat: ideo addit. **C**um suscipiet eas. **N**umquid esset ipsa ciuitas: nisi ille suscepisset eam: **N**onne statim caderet: nisi tale fundamentum haberet: **F**undamentum enim aliud nemo potest ponere: propter id quod positum est: quod est christus iesus. **N**emo ergo de suis meritis gloriatur: sed qui gloriatur in domino gloriatur: quia tunc est illa magna ciuitas: tunc in ea cognoscitur dominus cum suscipiet eam: quomodo suscipit medicus egrotum curandum: non sicut est amandum. **E**tenim febrem odit medicus. **N**on amat medicus egrotum: et amat medicus egrotum. **S**i egrotum amaret: semper egrotum optaret. **R**ursus si egrotum non amaret: ad egrotum non veniret: sed amat egrotum: vt faciat sanum. **S**uscepit ergo hanc ciuitatem dominus: et agnitus est in ea: id est gratia ipsius cognita est in illa ciuitate: quia quicquid habet illa ciuitas que gloriatur in domino: non habet de se. **P**ropter hoc enim dicitur: **Q**uid enim habes quod non accepisti: **S**i autem accepisti: quid gloriaris quasi non acceperis: **D**eus in domibus eius cognoscetur: dum suscipiet eam. **Q**uoniae ecce reges terre congregati sunt.

Alia lra.
non habet.
gregati sunt.

Alia lra. ^{i sic.} **audiuim⁹ ita et vidimus.** O beata ecclesia quodam tempore audisti: quodam tempore vidisti. Audiuit i pmissionibus: videt in exhibitionibus. Audiuit in ppheta: videt in euangelio. Omnia enim que modo complent antea pphetata sunt. Erige oculos ergo et diffunde per mundum: vide iam hereditate vsq; ad terminos orbis terre. Tunc iam impleri quod dictum est: Adorabunt eu omnes reges terre: omnes gentes s. ruet illi. Tunc impletu esse quod dictu est: Exaltare super celos deus: et sup omne terram gloria tua. Tunc illum cuius pedes et manus fixi sunt clauis: cui⁹ ossa i ligno pendetia numerata sunt: sup cui⁹ vestimenta fors missa est. Tunc regnante: que illi viderunt pendent: Tunc i celo sedentem que ptempserunt in terra ambulante. Tunc inde impleri: comemorabunt et conuertent ad dominu vniuersi fines terre: et adorabunt in cōspectu eius vniuerse patrie gentiu. **Hec videns exclama cum gaudio: sicut audiuimus ita et vidimus.** **De**nto sic vocat ipa ecclesia de gentib⁹: **Audi filia et vide et obliuiscere populū tuum et domū patris tui.** Pater tuus aquilo fuit: veni ad montē syon: **Audi et vide: nō vide et audi: sed audi et vide: prius audi: postea vide.** Audis pmo qd non vides: videbis postea qd non audisti. **Populus enim inqt que non cognoui seruiuit mihi: in obauditu auris obaudiuit mihi.** Si in obauditu auris obaudiuit: ergo non vidit: **Et vbi est quibus nō est nunciatū de eo videbūt: et q nō audierūt intelligent: Ad quos nō missi sunt pphete: ipi primo audierūt et intellexerūt pphetas: remaserunt illi ad quos missi sunt codices ferentes veritatem nō intelligentes: testamēti tabulas habentes: et hereditate nō tenētes.** Sicut audiuimus ita et vidimus. **In ciuitate domini virtutum in ciuitate dei nostri.** Ibi audiui mus: ibi et vidimus. **Extra illā qui est: nec audit nec videt. in illa qui est: nec surdus ē nec cecus est.** Sicut audiuimus: ita et vidimus. **Et vbi audis: vbi vides: In ciuitate domini virtutū: in ciuitate dei nostri.** **De** fundauit eam in eternū. **Nō insultent heretici p partes concisi: non se extollant q dicūt: Ecce h ē chru⁹: ecce illic.** Qui dic: ecce hic ē: ecce illic: ad ptes inducit. **Unitatem pmissit deus: reges in vnum collecti sunt: non per scismata dissipati.** Sed forte ista ciuitas que mundum tenuit aliquē cuer-

tetur: Absit. **Deus fundauit eā in eternū.** Si ergo eaz deus fundauit in eternū: quid times ne cadat firmamentū: **Suscepimus deus misericordiā tuā: in medio templi tui.** Qui susceperunt et vbi susceperūt: **Nonne ipse popul⁹ tuus susceperunt misericordiā tuā: Si populus tuus susceperunt misericordiā tuā: quomō suscepim⁹ misericordiā tuā: et in medio populi tui: qst alij sunt qui susceperūt: alij i quorū medio susceperūt: Magnū sacramētū: sed tamē notum: cum et hunc: hoc est ex his versibus fuerit exculptū: fuerit et erutum: qd nostis: non erit rudius sed dulcius.** **Hunc quippe populi dei censent omnes qui portant sacramenta eius: sed non omnes pntent ad misericordiā eius.** Omnes quippe sacramētū baptismi chru⁹ accipientes chru⁹ am vocant: sed non omnes digne illo sacramēto viuunt. **Sunt enim quidā de quib⁹ dicit apostolus: Habentes formā pietat⁹: virtutē autē eius abnegantes: tamē ppter ipam speciem pietatis in populo dei nominatur: quomō ad aream qd diu triturat: nō soluz grana sed etiā palea pntet.** **Nūquid et ad horreum pntebit: In hoc medio aut populi mali est populus bonus qui susceperunt misericordiā dei.** **Eluit digne misericordiā dei: qui audit et tenet et facit qd ait apostolus: Precipientes ergo rogamus ne in uacuum gratiaz dei suscipiatis.** **Qui ergo non in uacuum gratiā dei suscipit: ipse tam sacramētū qd etiā misericordiā dei suscipit.** **Et quid illi obest: quia in medio populi inobediētis est donec area ista ventilet: donec boni a malis sepenf: Quid ei obest in medio populi habitare: Sit de illis qui appellant firmamentū: suscipiēs misericordiā dei: sit liliū in medio spinarum.** **Itam et ipse spine quoniā ad populum dei pntent: vis audire: Ita posita ē ipa similitudo: Sicut liliū inquit inter medium spinarum: ita prima mea in medio filiaz.** **Nūquid dixit in medio alienaz: Nō: sed in medio filiaz.** **Sunt ergo filie male: et inter illas est liliū in medio spinarū.** **Itaq; illi qui sacramēta habent: et mores bonos non habent: et dei dicunt et nō dei: et eius dicunt et alieni.** **Et ppter ipius sacramētū: alieni ppter ppiū vitium.** **Ita et filie aliene: filie ppter formaz pietatis: aliene ppter amissionem virtutis.** **Sit ibi liliū: suscipiat misericordiam dei: teneat radicem boni floris: non sit ingrati pluuie dulci de celo venienti.** **Ingrate sint**

dio est popul^o ille qui suscepit misericordiā
 dei: in medio vestrū ē p^lus bñ viues: Cir-
 cūdate syon. Sed quō: Cōplectimini eaz.
 Nolite scādalis circūdate: sed caritate cir-
 cūdate: vt qui bene viuūt in medio vestrū
 eos intuemī: z eoz imitationē christū: cui⁹
 mēbra sunt i corpe cōplectimini. Circūda-
 te syon z cōplectimini eā. Narrate i tur-
 ribus ei⁹. In altitudine munitiōnū eius
 p^licate laudes ei⁹. Ponite corda ve-
 stra in virtute ei⁹: Nō vt habeatis for-
 mā pietatis: virtutē ei⁹ ab neget: s; in v^lte
 ei⁹ ponite corda via. Que ē virt⁹ ciuita-
 tis hui⁹: Qui vult intelligere virtutē huius
 ciuitatis: intelligat vim caritatis. Ip̄a ē vir-
 tus quā nemo vincit. Hui⁹ ignē nllū fluit⁹
 seculi: nulla flumina tēptatiōis extinguit.
 De hac dictū est: Valida ē sicut mors di-
 lectio. Quō em̄ mors qñ venit resisti ei nō
 potest quibuslibet artib⁹: qbuslibet medi-
 camētis occurras violentiā mortis vitare
 nō potes: qz mortalis nat⁹ es: sic cōtra vio-
 lentiā caritatis mūdus nihil pōt. Ecōtra-
 rio em̄ similitudo data est de morte. Quō
 em̄ mors ad auferendū violētissima est: sic
 caritas violēta est ad saluandū. Per cari-
 tatē em̄ multi mortui sūt seculo: vt viuerēt
 deo. Hac caritate accēsi martyres: nō simu-
 lati: nō vana glia vētilati: non tales de qb⁹
 dictū ē: Si tradidero corp⁹ meū vt ardeā:
 caritatē aut nō habēā: nihil mihi pdest: s;
 tales q̄s vere christi z veritatē caritas pdu-
 ceret ad passiōē. Quid eis fecerūt tēpta-
 tiōes seuētū: Adiorē violētā habuerūt
 oculis flentū suoz: q̄ psecutiōes insectā-
 tū. Quos n. tenebāt filij ne paterent:
 q̄ multozū genib⁹ puoluebant vxores: ne
 vidue relinqrent: q̄ mltos parētes phibe-
 bāt mori: sic nouim⁹ z legim⁹ in passiōe bte
 Perpetue. Facta s; ista: s; lachryme quāte
 libet: quātolibet ipetu fluerēt: quō ardorē
 caritatis extinguerēt. Hec ē virt⁹ syon: cui z
 alibi dī: fiat pax i v^lte tua: z abūdātia in
 turrib⁹ tuis. Annūciate i turrib⁹ ei⁹: ponite
 corda via i v^lte ei⁹. Et distribuite do-
 mos ei⁹. Quid h̄ intelligem⁹: ponite cor-
 da via i v^lte ei⁹: z distribuite domos ei⁹:
 Id est distiguite domū a domo: nolite cōfū-
 dere. Bom⁹ ē em̄ formā hñs: et pietatē nō
 habēs. Est aut dom⁹ z formā z pietatē ha-
 bēs. Distribuite: nolite pfundē. Tūc autē
 distribuitis z nō pfunditis: qñ corda via i
 v^lte ei⁹ ponitis. id est cū facti fuerūt p ca-
 ritatē spūales: tūc temere non iudicabitis:

tūc videbitis nihil obesse bonis malos. Quō-
 diu sumus in hac area: distribuite domos
 eius. Potest z alius esse intellectus. Bo-
 mos illas duas: vnā ex circūcisione: alterā
 ex p^lutio venientē: apostolis dictū est: vt
 distribuerēt. Cum em̄ vocatus esset Saul⁹
 z factus ap^lus Paulus: pueniens in vni-
 tatē coapostoloz suoz: sic cum eis habuit
 placitū: vt illi irent in circūcisionē: iste i p-
 putiū. Ista dispensatiōe ap^latus sui distri-
 buerūt domos ciuitatis magni regis: z cō-
 cordantes in angulo: euangelū dispensa-
 tione diuiserūt: caritate iunxerūt. Et reue-
 ra hoc magis intelligendū est. Nam sequit⁹
 z ostēdit q hoc p^licatoribus dictū sit: z di-
 stribuite domos ei⁹. Et enarretis i p-
 genie altera. Id est vt etiā ad nos post
 futuros illoz euāgelij dispēsatio pueniret.
 Nō. n. illis tñ laborauerūt: cū quib⁹ i hac
 terra vixerūt: nec dñs illis tanq̄ ap^lis qui
 bus se viuū etiā post resurrectionē dignat⁹
 est ostendere: sed z nobis. Nam illis loque-
 batur: z nos significabat euz diceret: Ecce
 ego vobiscū sum omnib⁹ dieb⁹ vsqz ad cō-
 summationē seculi. Nūquid illi hic futuri
 erāt vsqz in cōsummationē seculi: Itē dicit
 Nō p his rogo tñ: sed z p his qui creditu-
 ri sunt per verbū illoz in me. Ergo attēdit
 nos: quia passus est ppter. Merito ita di-
 citur: Et enarretis in pgenie altera. Quid
 enarret? Qm̄ hic ē de⁹ de⁹ noster.
 Terra videbat: terre cōditor nō videbat:
 caro tenebat: sed deus i carne nō agnosce-
 bat. Tenebat caro ab eis ex quib⁹ sumpta
 fuerat ipsa caro: ex semie Abrae vgo Ma-
 ria: ad carnem remanserūt: diuinitatē non
 intellexerūt. Quō apostoli: o ciuitas magna:
 i turrib⁹ tuis p^lica z dic: hic est de⁹ de⁹ no-
 ster. Sic sic quō cōtempus est: quomō la-
 pis ante pedes iacuit offendentiū: vt hu-
 miliaret corda confitentū: sic hic est deus
 noster. Certe visus est sicut dictū est: Post
 hec in terra visus est: z cū homibus cōuer-
 satus est: hic est de⁹ noster. Et homo est: et
 quis est qui cognoscet eū: Qm̄ hic ē de⁹ nr.
 Sed forte ad tpus quō dij falsi. Quia em̄
 vocari possunt dij: esse autez non possunt:
 ad tempus vel vocant. Nam quid eis di-
 cit ppheta: vel quid monet vt eis dicatur:
 Hec eis dicetis. Quid: Bij qui celū z ter-
 ram non fecerunt pereant de terra: et de
 his que sub celo sunt. Non est iste talis de-
 us: Quoniam deus noster super omnes
 deos. Super quos omnes deos. Quo-

niā omnes dñi gentiū demonia: dñs aut ce-
los fecit. Ipse est q̄ de⁹ noster: h̄ est deus nr̄.
Quousq; Ineternūz ī seculū seculi:
īpe reget nos ī secula. Si de⁹ nr̄ est: et
rex nr̄ est: p̄tegit nos qz deus est ne moria-
mur: regit nos qz rex ē ne cadam⁹: regēdo
aut nos nō frangit nos: nā quos non regit
frangit. Reges eos inquit in virga ferra: z
tanq; vas figuli cōteres eos. Sed sunt q̄s
nō regit ip̄s nō parcit: sed tanq; vas figu-
li cōteret es. Ab illo q̄ optemus regi z libe-
rari: qz hic ē de⁹ nr̄ ineternū z in seculū secu-
li: z ip̄e reget nos in secula.

Explicit Tractatus de ps̄. XLVII.

Incipit Tractatus de ps̄. XLVIII.

Sermo de prima pte psalmi.

Omnia diuina eloq̄a salubria sunt
bene intelligentibus: piculosa vō
his qui ea volūt ad sui cordis per-
uersitatē detorquere: poti⁹ q̄ suū cor ad eo-
rū rectitudinē corrigere. Hec est em̄ in ho-
minibus magna z v̄sitata pueritas: Quia
cū debeāt viuere ip̄i fm̄ volūtate dei: deū
volūt viuere fm̄ volūtate suā. Et cū ip̄i no-
lunt corrigi: illū volūt deprauari: rectū nō
arbitrātes qd̄ ille vult: sed quod ip̄i volūt.
Solem⁹ autē audire homies murmurātes
aduersus deū: qd̄ malis ī hac vita bñ sit: et
laborēt boni: quasi ille puerus sit: z nesciat
qd̄ agat: aut oīno auerterit oculos a rebus
hūanis: v̄l securitatē suam pturbari nolit:
vt hec nō attēdat: qz cum labore ista deus
aut videt: aut corrigit. Murmurant q̄ ho-
mies q̄ p̄pterea volūt deū colere vt h̄ illis
bñ sit: qñ viderint eos q̄ deū nō colūt pol-
lere atq; florere felicitate terrena: se autē co-
lentes deū laborare in angustijs: in necessi-
tatib⁹: in erūna: ceterisq; difficultatib⁹ mor-
talitatē hūane. Cōtra istā vocē z cōtra has
blasphemias murmurātū: incantat semp
sermo diuin⁹: curās a morbo serpētis. Ele-
nati em̄ cordis est ista sanies: eructans ī
deū putozem blasphemie: z qd̄ peius ē ma-
nus scrutātis repellens: morsum serpentis
nō repellēs. Hoc dixi: repellit a se cor ho-
minis verbi dei seueritatē: z admittit ad se
male suadētis blanditias. Cōtra hos ergo
cātat sermo diuin⁹: z iā ī isto psalmo loquit
nobis. Ad quē psalmū quō intentā ego fa-
cerem sanctitatē vestrā: nisi ip̄e nos faceret
omnes intētos: Nec nos solos: sed totum
orbem terrarū. Audite em̄ quēadmodum
cepit.

Expositio eiusdē partis.

Audite hec omnes gentes:
Nō ergo vos oēs soli q̄ hic estis.
Nā vox nra quāta est vt sic clame-
m⁹: vt audiāt oēs gentes: Clamauit em̄ p
ap̄los dñs nr̄ Iesus christus: clamauit tot
linguis q̄s misit: z videm⁹ hūc psalmū qui
an̄ nō recitabat nisi ī vnā gentē ī synagoga
iudeorū recitari p̄ totū orbē terrarū: p̄ oēs
ecclias: impletū esse qd̄ h̄ dictū est: Audi-
te hec oēs gentes. Ad hoc solū volo inten-
tos facere aīos v̄ios: ne p̄pter laborē cor-
poralē nō erigatis animū: terrēte vos lon-
gitudine psalmi hui⁹: si potuerit finies ho-
die: si nō restabit nobis aliquid in crastinū
diē: tñ vos sp̄ intenti estote. Tantū em̄ au-
diēt si dñs voluerit: quātū vos nō grauet
h̄ releuet. Audite hec oēs gentes: Tñ estis
z vos: Aurib⁹ pcipite oēs qui habi-
tatis orbē. Hoc iterū videt repetisse: q̄si
parū fuerit qd̄ dixit: audite. Qd̄ dico: au-
dite: aurib⁹ pcipite: h̄ ē: nolite trāscētes au-
dire. Quid ē aurib⁹ pcipite: Qd̄ dñs dice-
bat: Qui habet aures audiēdi audiat: cuz
oēs q̄ in p̄spectu ei⁹ erāt: vtiq; haberēt au-
res. Quas ille aures q̄rebat nisi cordis cū
dicēt: Qui h̄z aures audiēdi audiat: Has
z iste psalm⁹ aures pulsat. Aurib⁹ pcipite
oēs q̄ habitatis orbē. Forte z h̄ ē aliqua di-
stinctio. Nō quidē nos coartare debem⁹: si
nihil mali ē etiā istā explicare sentētiā. For-
te aliqd̄ distat inf̄ id qd̄ dixit: oēs gentes: z
qd̄ dixit: oēs q̄ habitatis orbē. Significā-
t⁹ em̄ fortasse voluit nos intelligē qd̄ dixit:
inhabitāt vt gētes intelligam⁹ oēs int̄q;:
habitatores aut orbis oēs iustos. Ille em̄
habitat q̄ nō tenet: nā q̄ tenet habitat n̄ ha-
bitat: quō ille possidet quecūq; h̄z: q̄ dñs ē
rerū suarū. Bñs autē ē q̄ nō est irretit⁹ cupi-
ditate: q̄ aut cupiditate tenet: possessus est
nō possessor. Habem⁹ em̄ qd̄dā v̄bū habi-
tatiōe signatū ī scriptura dei: vbi ait: Elegi
abijci ī domo dñi: magis q̄ habitare ī ta-
bernaculis pctōz. Quid em̄: Si abijceris
ī domo dñi: nō ibi habitas: Noluit signifi-
care habitationē: nisi ī eis q̄ regnāt z tenet:
z dñant: et gubernāt. q̄ aut p̄tēnunt: nō q̄si
habitāt h̄ subiecti s̄. Ita at̄ dixit: Subdit⁹
volo eē in domo dei: magis q̄ regnare ī ta-
bernaculis pctōz. Itaq; si ē aliq̄ distinctio
inf̄ oēs gentes z habitatores orbis: sicut ē
distinctio inter auditez auribus percipite:
hoc quidem videt repetisse: sed tamē aliud
est: quid sane voluit significare. Quia ista
eloquia audituri erant: non solū peccato-